

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om vissa arrangemang för finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet 1994

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att en lag stiftas om vissa arrangemang för finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet 1994. Enligt lagen fastställs de kalkylerade grunderna för de statsandelar som 1994 beviljas grundskolor, gymnasier, yrkesläroanstalter, musikläroanstalter, studiecentraler, idrottsutbildningscentrer, bibliotek, museer, teatrar och orkestrar och de kalkylerade grunderna för hemkommunsandelarna på ett sätt som avviker från lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet, lagen om folkhögskolor med statsandel, lagen om studiecentraler och lagen om idrottsutbildningscentrer med statsandel.

Enligt propositionen fastställs de genomsnittliga belopp för enhetspriserna och de enhetspriser som utgör de kalkylerade grunderna för statsandelen till i genomsnitt elva procent lägre än vad de skulle ha varit enligt nämnda lagar. De statsandelar som kommunala och enskilda sammanslutningar får för undervisnings- och kulturverksamhet minskar i jämförelse med detta år med ca 1 126 miljoner mark.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen 1994 och avses bli behandlad i samband med den. Lagen avses träda i kraft den 1 januari 1994.

MOTIVERING

1. Inledning

Situationen inom den offentliga ekonomin har försämrats. I år och nästa år blir man tvungen att till en tredjedel täcka statens utgifter med skuldsättning. Även kommunernas skuldsättning har ökat. För att nå en bättre balans i den offentliga ekonomin är det nödvändigt att minska dess utgifter.

I mars i år satte statsrådet målen för utgifts- och personalramarna 1994 och 1995. Utgiftsramen 1994 för undervisningsministeriets förvaltningsområde fastställdes till 26,9 miljarder mark. Beloppet är 950 miljoner mark mindre än slutsumman i årets statsbudget. Enligt beslutet skärs statens personaltgifter 1994 ner med, förutom de för i år beslutade fyra procenten, ytterligare sex och en halv procent. Efter mars har situationen i den offentliga

ekonomin ytterligare försämrats, bland annat har antalet arbetslösa ökat mera än beräknat. Följden har varit att skatteintäkterna har minskat och utgifterna för arbetslösheten har ökat. Av nämnda skäl har man bland annat blivit tvungen att ytterligare skära ner undervisningsministeriets utgiftsram. Det ökade antalet elever i gymnasiet och i yrkesläroanstalterna höjer dessutom kostnadstrycket.

Propositionen omfattar förslag till att minska utgifterna för undervisnings- och kulturverksamheten. Samtidigt med denna proposition avläts till riksdagen en proposition om vissa undantag från stadgandena i 8 § lagen om statsandelar till kommunerna 1994 (RP 158/1993 rd.) samt en proposition med försag till lag om ändring och lag om temporär ändring av lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (RP 168/1993 rd.).

Propositionerna omfattar förslag till minskning av kommunernas allmänna statsandelar och statsandelarna för social- och hälsovården. Helhetsverkningarna på den kommunala ekonomin av dessa tre propositioner utvärderas i propositionen om vissa undantag från lagen om statsandelar till kommunerna 1994.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning

Det nya systemet med kalkylerade statsandelar som trädde i kraft vid ingången av 1993 bygger på lagen om statsandelar till kommunerna (688/92), lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (705/92) och lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/92). I lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet, nedan finansieringslagen, stadgas om statsandel som beviljas för anläggningsprojekt och driftskostnader som gäller undervisnings- och kulturverksamhet samt om hemkommunernas betalningsandel för eleverna till huvudmännen för grundskolor, gymnasier, kvällsgymnasier, yrkesläroanstalter och musikleäroanstalter som meddelar yrkesundervisning.

Enligt finansieringslagen baserar sig statsandelen för undervisnings- och kulturverksamhetens driftskostnader områdesvis på kalkylerade enhetspriser som på förhand fastställs för följande år. Inom undervisningsväsendet bestäms enhetspriset per elev, med undantag av folkhögskolor och musikleäroanstalter, där enhetspriset räknas per undervisningstimme. Inom grundutbildningen i konst räknas enhetspriset ut per kommuninvånare. Inom kulturverksamheten beviljas statsandelen generellt per invånare, men för museer, teatrar och orkestrar bygger den på ett fastställt enhetspris per årsverke.

Enligt finansieringslagen skall de enhetspriser som ligger till grund för statsandelen för undervisningsväsendets driftskostnader räknas ut vart fjärde år på basis av de faktiska kostnaderna per läroanstaltsform, med undantag av grundutbildning i konst. I grundskolan och gymnasiet fastställs enhetspriset för varje läroanstalt enligt totalkostnaderna per läroanstaltsform och baserat på undervisningens kalkylerade timantal, dvs. timresursen.

Under övriga år bestäms enhetspriserna en-

ligt läroanstaltsform så att det fastställda enhetspriset för föregående år justeras enligt ändringar i kostnadsnivån och verksamhetens art och omfattning. Grundskolans och gymnasiet enhetspriser justeras dessutom årligen enligt ändringarna i timresursen. Genom lagen om ändring av lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (718/93) som träder i kraft vid ingången av 1994 ändras finansieringen av yrkesutbildning så att den blir mera kalkylbaserad och finansieringslagen tillämpas på specialyrkesläroanstalterna. I stället för att vara timresursbaserade graderas enhetspriserna i yrkesutbildningen enligt vad som genom förordning stadgas om strukturella skäl till genomsnittligt högre kostnader och skäl som väsentligt påverkar kostnaderna för elevantalet och läroanstalterna. Hemkommunens betalningsandel för eleven är lika stor inom alla yrkesutbildning. När betalningsandelen skall bestämmas tas även hänsyn till utgifterna för anläggningsprojekt.

Kommunerna och de enskilda sammanslutningarna beviljas statsandel för kostnader enligt kalkylerade grunder för enhetspriserna och enligt kommunens bärkraftsklass, till 45—60 procent för undervisningsväsendet och till 25—40 procent för kulturverksamheten.

Enligt finansieringslagen uträknades enhetspriserna för 1993 delvis avvikande från huvudregeln. Underlaget var kostnadsuppgifterna från 1990 och hänsyn togs till omfattningen och arten av ändamålet med statsandelen, förändringarna i kostnadsnivån under de två föregående åren och motsvarande uppskattade förändringar för 1993. Enligt nämnda lag om ändring av finansieringslagen bestäms yrkesläroanstalternas enhetspriser 1994 på basis av kostnaderna 1992. Skillanderna mellan det gällande och nya finansieringssystemet utjämnas under en övergångsperiod på två år.

Samtidigt med finansieringslagen trädde lagen om idrottsutbildningscenter med statsandel i kraft (801/92). Lagen innehåller samma bestämmelser som finansieringslagen, dvs. den följer kalkylerade principer i finansieringen av den utbildning som ordnas vid idrottsutbildningscentren.

Regeringen har till riksdagen avlåtit en proposition med förslag till lag om folkhogskolor med statsandel (RP 110/1993 rd.) och en proposition med förslag till lag om studiecetter (RP 119/1993 rd.). Utgående från propositionerna är avsikten att ändra om grunderna

för finansieringen av folkhögskolor och studiecentraler till kalkylbaserad. För folkhögskolorna beräknas enhetspriset per studerandevecka, för studiecentralerna per undervisningstimme och för studiecirkelarna per studiecirkeltimme. Lagarna i propositionerna avses träda i kraft vid ingången av 1994.

2.2. Vidtagna sparåtgärder

Liksom inom andra förvaltningsområden har man inom undervisnings- och kulturverksamheten vidtagit vissa sparåtgärder under de två senaste åren. Åtgärder som gäller detta år innefattades i lagen om vissa arrangemang för finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet 1993 (1679/92) och i vissa andra stadganden. Genom nämnda lag minskades enhetspriserna genomsnittliga belopp och enhetspriserna med åtta procent, statsandelen för folkhögskolor minskades med 10 procentenheter och vissa av studiecentralernas aktiviteter upphörde att få statsandel. Vidare förlorande de kvällsstuderande rätten till avgiftsfri skolmåltid och huvudmännen för gymnasier och yrkesläroanstalter fick rätt att av eleverna uppbära en avgift på 4 mark för måltiden per arbetsdag i läroanstalten. För folkhögskolorna genomfördes besparingarna genom att det riksomfattande totalantalet undervisningstimmar som utgör grunden för beräkningen av statsandelen minskades.

Avvikelserna från finansieringslagen motiverades bl.a. med att sparåtgärderna 1991 och 1992 inom undervisningsväsendet huvudsakligen grundade sig på egna beslut av huvudmännen för läroanstalterna. Dessa besparingar skulle inte ha beaktats i statsandelens belopp. Nästa justering av kostnadsfördelningen enligt kostnadsunderlaget görs 1996 på basis av kostnaderna 1995. Med tanke på statsekonomi var det emellertid nödvändigt att minska utgifterna för statsandelarna redan i år.

För detta år satte statsrådet som mål att minska personalutgifterna med fyra procent. Verkningarna på kostnaderna för undervisnings- och kulturverksamheten beaktades inte i statsandelarnas belopp, utan kommunernas andel av de extra utgifterna för folkpensionen höjdes.

I oktober 1992 fattade statsrådet ett principbeslut om åtgärder för att nå en bättre balans i statsekonomi. På basis av beslutet har vissa

reformer genomförts som påverkar undervisningsväsendets struktur. En del av åtgärderna hänför sig redan till detta år. För den allmänbildande utbildningen har man försökt anpassa kostnaderna bland annat genom förordningen om ändring av grundskoleförordningen (1174/92), enligt vilken gränserna för elevantalet i skolor med två, tre och fyra lärare höjdes och det s.k. systemet med nådeår slopades. På grund av att elevantalet höjdes uppskattas ca 500 lärartjänster falla bort vid beräkningen av statandelarna. Genom lagen om ändring av 8 och 85 §§ grundskolelagen (682/93) uppluckrades regleringen av grundskolans distriktsindelning. I 8 § grundskolelagen upphävdes begränsningen av den längd på elevernas skolresor som skall beaktas när skoldistriktet skall bildas. Ändringen ökar kommunernas prövningsrätt när de skall besluta om uppbyggnaden av skolnätet. Samtidigt med de ändringar som godkännts i grundskolelagen ändrades även en del stadganden genom lagen om ändring av gymnasielagen (683/93). Stadgandet om det kalkylerade timantal för undervisningen och andra uppgifter i gymnasiet som utgör en grund för fastställande av statsandelen ändrades så att timantalet fastställs enligt gymnasiernas sammanlagda elevantal i kommunen. Syftet med det ändrade beräkningssättet är att särskilt i kommuner med många gymnasier få till stånd kostnadsnedskärningar genom att gymnasier slås samman och dras in.

Genom de nämnda ändringarna minskas kommunernas och de privata läroanstalternas utgifter inte direkt, men åtgärden har en betydande styrande effekt när det gäller beslutsfattandet inom undervisnings- och kulturverksamheten.

Genom lagen om ändring av 16 § lagen om kvällsgymnasier (684/93) har huvudmännen för gymnasiers kvällslinjer och för kvällsgymnasier fått rätt att av ämnesstuderarandena uppbära elevavgifter. Dessutom har vid ingången av augusti i år de studerande förlorat rätten till avgiftsfri måltid. De inkomster som huvudmännen får minskar inte statsandelens belopp.

Samtidigt med denna proposition avlåter regeringen till riksdagen en propositionen med förslag till ändring av gymnasielagen. I propositionen föreslås att gymnasierna vid ingången av läsåret 1994-95 skall kunna övergå till årskurslös undervisning. I detta sammanhang minskas mängden klassundervisning och i motsvarande grad ökas studier på egen hand. På

grund av att mängden undervisning minskar sänks även timresursen i gymnasiet.

Även i fråga om yrkesutbildningen har vissa åtgärder som syftar till lägre kostnader vidtagits. Genom förordningen om vissa undantag från stadganden som gäller yrkesläroanstalterna (597/92) minskades sedan höstterminen 1992 antalet timmar i obligatoriska ämnen för de studerande vid yrkesläroanstalterna och i motsvarande grad minskades läroanstalternas disponibla antal timmar. Dessutom har statsrådet beslutat om att vissa yrkesläroanstalter skall dras in och slås samman. Avsikten är att de kvällsstuderande vid yrkesläroanstalterna skall förlora rätten till avgiftsfri måltid på samma sätt som eleverna vid kvällsgymnasierna.

För museernas, teatrarnas och orkestrarnas del har man utöver sänkningen av de enhetspriser som utgör grund för statsandelen varit tvungen att minska också det kalkylerade antalet årsverken. Minskningen av årsverkerna är speciellt stor för teatrarna eftersom samma anslag använts också för statsandel enligt 5 § 2 mom. teater- och orkesterlagen.

3. Förslag

För att de besparingar i utgifts- och personalramarna skall nås som statsrådet satt som mål och för att hänsyn skall kunna tas till åtgärderna för att rationalisera läroanstaltsnätet och för att genomföra vissa andra besparingar föreslås i propositionen att statsandelarna och hemkommunsandelarna inom undervisnings- och kulturverksamheten även 1994 skall avvika från gällande finansieringslagstiftning. Undantagen från stadgandena samlas liksom för i år i en särskild lag om vissa arrangemang för finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet 1994.

Av den verksamhet som gäller finansieringslagen berör förslaget grundskolor, gymnasier, kvällsgymnasier, yrkesläroanstalter, musikläroanstalter, medborgarinstitut, bibliotek, museer, teatrar och orkestrar. För grundutbildningen i konst, idrottsverksamheten och ungdomsarbetet i kommunerna och den övriga kommunala kulturverksamheten genomförs motsvarande besparingar direkt i budgeten. Dessutom är avsikten att motsvarande nedskärningar i statsandelarna skall utvidgas till att även gälla idrottsutbildningscentren, folkhögskolorna och studiecentralerna.

Ett stadgande om att de kalkylerade grun-

derna för statsandelen skall fastställas på ett avvikande sätt tas in i lagförslagets 1 §. Enligt paragrafens 1 mom. fastställs enhetsprisernas genomsnittliga belopp som ligger till grund för statsandelen och enhetspriserna till i genomsnitt 11 procent lägre än vad de vore enligt gällande stadganden. Då kostnaderna uppskattas stiga med 2,1 procent från 1993 till 1994, är minskningen ca nio procent av nivån detta år. Några justeringar med hänsyn till ändringar i verksamhetens omfattning och art görs inte särskilt, utan de ingår i nämnda nedskärning av enhetspriserna. Däremot beaktas ändringarna i kostnadsnivån på förhand under 1994 och i efterskott 1995. Ett förtydligande stadgande om frågan tas in i lagförslagets 2 §.

Då de genomsnittliga beloppen för de enhetspriser och de enhetspriser som utgör grunden för statsandelarna 1994 till yrkesläroanstalter enligt lagen om ändring av lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet fastställs på basis av de faktiska kostnaderna 1992 anges de nedsatta enhetspriserna för yrkesläroanstalter i paragrafens 2 mom. på ett sätt som avviker från vad som stadgas i 1 mom. Minskningen av andra enhetspriser än för skolskjuts och inkvartering beräknas på ett belopp som tillämpas i stället för enhetspriset enligt 2 och 3 mom. i nämnda lags ikraftträdelsestadgande.

Till lagförslagets 1 § 3 mom. fogas ett stadgande om till vilka delar enhetspriserna med avvikelse från huvudregeln inte nedsätts. Nedsättningen gäller inte specialyrkesläroanstalterna, inte heller den förhöjning som får göras i enhetspriserna för läroanstalter som huvudsakligen är verksamma i hyrda lokaler eller som baserar sig på att läroanstalten särskilt har beviljats statsandel i form av kapitalersättning för hyresvärdet.

Då det tidigare inte har fatställts enhetspriser för folkhögskolor och studiecentraler blir man tvungen att ange nedsättningen i enhetspriserna på ett sätt som avviker från 1 mom. Vid beräkningen av folkhögskolornas och studiecentralernas enhetspriser för 1994 har underlaget varit de faktiska kostnaderna 1991. För folkhögskolorna föreslås att enhetspriset minskas med 13,5 procent av vad det skulle ha varit enligt lagen om folkhögskolor med statsandel. Procentsatsen fastställs så att i den bland annat beaktas nedskärningen på åtta procent i enhetspriserna i år för undervisningsväsendet och en besparing på sex procent för 1994. Resten

av besparingarna i enhetspriserna för 1994 genomförs genom att maximiantalet studerandeveckor fastställs så att den statsandel som beviljas för verksamheten vid folkhögskolorna minskas i samma omfattning som inom den övriga undervisningsverksamheten. För studiecentralerna är nedsättningen 11 procent. Besparingarna för 1993 har genomförts så att den verksamhetsvolym som berättigar till statsandel har begränsats.

Nedsättningen av enhetsprisernas genomsnittliga belopp och av enhetspriserna minskar statsandelarna och hemkommunsandelarna. Ändringarna i beloppen beaktas när statsrådet med stöd av 10 och 23 §§ finansieringslagen fastställer enhetsprisernas genomsnittliga belopp för undervisnings- och biblioteksväsendet och undervisningsministeriet med stöd av finansieringslagen, lagen om idrottsutbildningscentrer, lagen om folkhögskolor med statsandel och lagen om studiecentraler fastställer enhetspriserna 1994 för olika läroanstaltsformer och för biblioteken. Förslagen gäller den verksamhet som både kommunerna, samkommunerna och de privata sammanslutningarna är huvudmän för. Motsvarande nedskärningar i anslagen vidtas i statsbudgeten även för de statliga läroanstalterna.

I lagförslaget ändras inte regleringen av den verksamhet som hör till dess tillämpningsområde. Genom ändringar 1991 och ändringar i samband med statsandelsreformen vid ingången av detta år i lagstiftningen har regleringen slopats och beslutanderätten bland huvudmännen för kommunala och andra läroanstalter har ökats när det gäller att organisera undervisningsväsendet. Kommunerna kan exempelvis fritt besluta om antalet skolor och var de skall finnas samt om storleken på undervisningsgrupperna. Dessutom har huvudmännen för de kommunala och andra skolorna fått större möjligheter att anpassa kostnaderna för verksamheten till de nedsatta statsandelarna genom de separata lagstiftningsreformerna 1992 och 1993 de övriga propositionerna som avläts i samband med denna proposition. I sista hand är kostnadsminskningen beroende av vad huvudmännen för skolorna beslutar.

Lagstiftningen om kulturverksamhet innehåller generella stadganden om finansiering av verksamheten, och de ger inte dem som ordnar verksamheten några särskilda förpliktelser eller begränsningar.

I enlighet med det mål som statsrådet satte i

mars bör personalutgifterna 1994 minskas så att kostnadsnedsättningen motsvarar drygt hälften av de nu föreslagna minskade statsandelarna. Målet är att man genom avtal, antingen centrala eller lokala, skall kunna minska personalutgifterna.

4. Propositionens verkningar

4.1. Ekonomiska verkningar

Nedsättningen av enhetsprisernas genomsnittliga belopp och av enhetspriserna med 11 procent minskar statsandelsutgifterna för undervisnings- och kulturverksamheten 1994 med ca 1 372 miljoner mark. Jämförd med detta års nivå är nedsättningen nio procent, dvs. ca 1 126 miljoner mark. Besparingarna fördelar sig som följer:

Område	Besparing milj.mk.
Grundskolor	615
Gymnasier	129
Musikläroanstalter	18
Yrkesläroanstalter	206
Folkhögskolor	33
Medborgarinstitut	11
Studiecentraler	4
Idrottsutbildningscentrer	8
Bibliotek	56
Museer	7
Teatrar och orkestrar	19
Sammanlagt	1 106

Utgående från budgetpropositionen minskar dessutom statsandelarna till kommunernas kultur-, idrotts- och ungdomsarbete med omkring 20 miljoner mark.

Största delen av utgifterna vid nämnda läroanstalter, kultur- och konstinrättningar är personalutgifter. Av grundskolans utgifter är lärarnas löner och arbetsgivaravgifterna för dem ca 75 procent, av gymnasiet ca 82 procent och av yrkesläroanstalternas ca 58 procent. Om sparmålet 1994 på 6,5 procent i fråga om personalutgifterna nås, omfattar detta 40-70 procent av de föreslagna besparingarna för de olika läroanstaltsformerna och områdena. De höjda gränserna för elevantalet enligt grundskoleförordningen beräknas spara in ca 100 miljoner mark, av vilka statsandelen är 57 miljoner mark. Ändringen av stadgandet om timresursen i gymnasiet beräknas ge en bespa-

ring på ca 59 miljoner mark, av vilka statsandelen är ca 32 miljoner mark. Enligt de nya stadgandena om timresursen drabbar nedsättningen i första hand sådana kommuner som har ett flertal relativt små gymnasier. Övergången till årskurslöst gymnasium beräknas 1994 ge en besparing på ca 25 miljoner mark, av vilka statsandelen är ca 15 miljoner mark. Även sammanslagningen och indragningen av olika yrkesläroanstalter ger upphov till besparingar.

Det avvikande sättet att fastställa enhetsprisernas genomsnittliga belopp och enhetspriserna minskar samtidigt hemkommunens betalningsandel för elever som går i andra kommuners grundskolor, gymnasier, kvällsgymnasier, yrkesläroanstalter och andra läroanstalter som ordnar yrkesutbildning.

4.2. Funktionella verkningar

Verkningarna av de nedskurna statsandelarna på den verksamhet som skall finansieras beror väsentligt på huruvida personalutgifterna i enlighet med det av statsrådet satta målet kan minskas genom avtal mellan arbetsgivarna och arbetstagarna. Om man varken centralt eller lokalt kan nå avtal, blir det fråga om permitteringar eller eventuella uppsägningar. Andra sätt att minska kostnaderna är exempelvis att skolor slås samman eller dras in, att undervisningsgrupperna görs större, att antalet valfria ämnen minskas och att användningen av läromedlen effektiveras. Inom kulturverksamheten leder de minskade statsandelarna till att verksamhetens omfattning skärs ned. Möjligheterna till olika sparåtgärder varierar stort för olika kommuner och inrättningar. I ett kalkylerat finansieringssystem, där statsandelarna inte är bundna till användningssyftet, kan kommunerna rikta in statsandelarna efter eget gottfinnande.

5. Beredning av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid undervisningsministeriet. Om propositionen har förhandlingar enligt förfarandet vid regleringsdokument förts med Finlands Kommunförbund.

6. Beroendet av andra propositioner

Regeringen har till riksdagen avlåtit propositioner med förslag till lag om folkhögskolor med statsandel och till lag om studiecentraler. I propositionerna föreslås att gällande huvudsakligen utgiftsbaserade system för finansiering av nämnda inrättningar ändras till kalkylerade. Lagarna föreslås träda i kraft vid ingången av 1994. Denna proposition har utarbetats med utgångspunkt att inrättningarna övergår till ett kalkylerat statsandelssystem på föreslaget vis.

Samtidigt med denna proposition avlåter regeringen en proposition med förslag till lag om vissa undantag från stadgandena i 8 § lagen om statsandel till kommunerna 1994 och en proposition med förslag till lag om ändring av och temporär ändring av lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården. Propositionerna bildar en helhet i fråga om nedskärningarna av statsandelarna till kommunerna 1994.

7. Ikraftträdande

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen 1994 och avses bli behandlad i samband med den. Lagen förslås träda ikraft den 1 januari 1994 och förslås bli tillämplad på statsandelarna för 1994.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om vissa arrangemang för finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet 1994

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

1 §

Utan hinder av vad som i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (705/92) och lagen om idrottsutbildningscentrer med statsandel (801/92) stadgas om hur den kalkylerade statsandelsgrunden bestäms, fastställs de genomsnittliga enhetspriserna och enhetspriserna för 1994, med undantag av yrkesläroanstalterna, till i genomsnitt 11 procent lägre belopp än de belopp som fortställts för 1993 och som justerats till den beräknade kostnadsnivån 1994.

För yrkesläroanstalter görs en minskning, som till storleken motsvarar den i 1 mom. stadgade minskningen av den kalkylerade statsandels grunden, av de genomsnittliga belopp för enhetspriset som räknats ut enligt lagen om ändring av lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (718/93), av enhetspriserna och av de belopp som tillämpas i stället för enhetspriset enligt 2 och 3 mom. i ikrafträdelsestadgandet i nämnda lag, justerade enligt den beräknade kostnadsnivån 1994.

Vad som stadgas i 1 och 2 mom. gäller dock

inte specialyrkesläroanstalter, inte heller den del av enhetspriserna som grundar sig på 14 § 2 mom. och 16 § 2 mom. lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet samt på 6 mom i ikrafträdelsestadgandet i den lag som nämns i 2 mom.

Enhetspriset för den utbildning som ordnas vid folkhögskolorna fastställs justerat enligt den uppskattade kostnadsnivån 1994 till 13,5 procent lägre belopp än vad som stadgas i lagen om folkhögskolor med statsandel (/93) och enhetspriset för den utbildning som ordnas vid studiecentraler till 11 procent lägre belopp än vad som stadgas i lagen om studiecentraler (/93).

2 §

I de belopp som avses i 1 § görs de i paragrafen nämnda lagarna stadgade justeringar som under räkenskapsåret och därefter föranleds av för ändringarna i kostnadsnivån.

3 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Helsingfors den 24 september 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Undervisningsminister *Riitta Uosukainen*

